

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/155/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204598
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2717204598.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, H., o zaplatenie istiny 6.135,41 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 7Csp/144/2017-65 zo dňa 17. apríla 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v časti výroku II. (zamietnutie žaloby) a v časti výroku III. (náhrada trov konania) r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

II. Odvolanie žalovanej sa o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol vo výroku I., že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na účet vedený v E. Y., a.s., číslo účtu IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX istinu 4.094,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4.094,93 eur od 20.09.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol. Vo výroku III. o trovách rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd I. inštancie odôvodňoval svoje rozhodnutie § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 489, § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 17.10.2013 (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 17.10.2013 (ďalej len „ZoSÚ“), § 497, § 499, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 17.10.2013 (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 3 ods. 3 a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 17.10.2013 (ďalej len „ZoOS“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 17.10.2013 a § 217 ods. 2 a § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a vecne tým, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 6.135,41 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 17.10.2013. Z vykovaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti. Poštová banka, a.s. (právny predchodca žalobcu) je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou zo dňa 17.10.2013 súd posudzoval podľa ZoSÚ bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka).

Ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i obchodné podmienky (ako súčasť zmluvy s malým písmom) mala spoločnosť Poštová banka, a.s. už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa dlžníka, pričom tento obsah zmluvy i podmienok nemohol ovplyvniť a ani neovplyvnil. S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade ZoSÚ ako i § 52 a nasl. OZ) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) je nevyhnutné právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení OZ a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. Súd skúmal obsah obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. osobitne tie, na ktoré sa žalobca ako jeho právny nástupca odvoláva pri jednotlivých svojich nárokoch a zistil, že sú na predtlačnom formulári a žiadny z uplatnených nárokov nie je individuálne dojednaný. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaná vyčerpala úver v sume 7.000 eur a uhradila celkovo 2.905,07 eur. Žalovaná sa pre preukázané nesplácanie úveru riadne a včas dostala do omeškania. Z obsahu predmetnej zmluvy si súd ustálil, že v nej nebol v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ jasne a určite vymedzený počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov. Bola uvedená len výška mesačnej splátky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia ZoSÚ a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá priamo do mesačnej splátky. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ. Pokiaľ je jednou z podmienok platnosti úverovej zmluvy aj uvedenie presnej špecifikácie, z čoho mesačná splátka pozostáva, je povinnosťou to v zmluve uviesť, hoci by mala zmluva i o dve či tri strany viac. Každý dlžník ako spotrebiteľ má právo mať vedomosť, aká suma zo splátky bude pripadať na istinu, aká na úroky. Keďže žalovaná preukázateľne uhradila sumu v celkovej výške 2.905,07 eur z reálne vyčerpanej sumy úveru vo výške 7.000 eur, tak súd jej uložil povinnosť zaplatiť rozdiel týchto súm, čiže sumu 4.094,93 eur (7.000 eur - 2.905,07 eur) spolu s uplatneným úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. Súd určil úrok z omeškania od tohto dátumu cez percentuálne vyobrazenú výšku úroku z omeškania a nie konkrétnou sumou, lebo žalobca si uplatňoval za jednotlivé obdobia sumu ako súčet úrokov z omeškania a úrokov bez špecifikácie, ktorá časť zo sumy pripadá na úroky a ktorá na úroky z omeškania. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

4. Súd nepovolil žalovanej splácať žalovanú sumu, nakoľko súd na pojednávaní dňa 20.03.2018 žalovanú vyzval na predloženie dokladov preukazujúcich jej pomery a tá ich súdu nedoručila. Súd bez týchto listín a dokladov nemôže rozhodnúť o povolení splácať dlžnú sumu, nakoľko nemá preukázané majetkové a zárobkové pomery žalovanej a tak nemôže ani určiť prípadnú výšku mesačnej splátky. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná žiadala na pojednávaní dňa 20.03.2018 splátky vo výške 100 eur mesačne, avšak na výzvu súdu nedoložila potrebné potvrdenia, ktoré by preukázali jej pomery. Súd zároveň zobral do úvahy skutočnosť, že žalobca sa nevyjadril, či súhlasí so splácaním žalovanej sumy a aj na základe tohto nepovolil žalovanej splátky v požadovanej výške.

5. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 257 CSP, § 262 ods. 1 CSP a žalovanej v konaní náhradu trov nepriznal. Žalobca žiadal zaplatiť 9 461,96 eur (6.135,41 + 3.326,55), súd mu priznal sumu 4.094,93 eur. Teda úspech žalobcu bol 43,27 % (4.094,93 x 100/9 461,96), úspech žalovanej bol 56,73 % (100 - 43,27) a čistý úspech žalovanej bol 13,46 % (56,73 - 43,27 = 13,46 %). Nakoľko žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, zo spisu žiadne nevyplývajú a žalovaná ani nebola v konaní zastúpená právnym zástupcom, tak súd jej v zmysle § 257 CSP náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, že súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že názor súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti nepovažuje

za správny. Úlohou zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku. Požiadavka, aby úverová zmluva obsahovala rozklad jednotlivej splátky v členení na istinu, úrok a poplatky nie je v súlade s požiadavkami Smernice 2008/48/ES. Z uvedeného tak vyplýva, že ani sankcia v podobe toho, že úver je poskytnutý bez úroku a poplatkov, ak neobsahuje rozklad jednotlivej splátky v členení na istinu, úrok a poplatky, nie je primeraná. V zmysle § 9 ods. 3 ZoSÚ sa ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aplikuje len v prípade, že obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj amortizácia istiny, pričom v takom prípade sa zákazníkovi v zmysle § 9 ods. 5 ZoSÚ poskytuje amortizačná tabuľka, ktorá „podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere“. V danom prípade nebola dohodnutá amortizácia istiny úveru a z tohto dôvodu sa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ dá vyhovieť jedine nasledovným spôsobom, ktorý považuje žalovaný za postačujúci. Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keďže sa v nej uvádza, že (i) výška úveru, (ii) úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou, (iii) výška mesačnej splátky, (iv) RPMN banky v %, (v) taktiež priemernú RPMN na trhu, (vi) celkovú výšku úveru, (vii) dátum 1. splátky, (viii) dátum nasledujúcich splátok, (ix) počet mesačných splátok, (x) dátum. Podľa názoru Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/2018/2017 nemožno súhlasiť ani s nutnosťou rozlíšenia splátky, pretože ohľadom tejto náležitosti je potrebné použiť eurokonformný výklad, teda výklad v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES a teda podľa Súdneho dvora EÚ v známom rozsudku C-42/15. Pre súd je zarážajúce, ak spotrebiteľ, ktorý často sa domáha práve eurokonformného výkladu, v prípade, že tento výklad nie je v jeho záujme, žiada o jeho vylúčenie a neprijatie záverov európskeho súdu.

7. Aj keď je pravdou, že spomínaná smernica EÚ nemá priamy účinok pre konkrétny súdny spor, v tomto prípade sa nejedná o konštituovanie nejakého práva či povinnosti v zmysle smernice, čo by neprichádzalo do úvahy, ale jedná sa o otázku výkladu sporného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ s európskou smernicou, ktorá zaviedla v článku 22 úplnú harmonizáciu a záväzný charakter, predovšetkým pokiaľ ide o náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a teda v zmysle nej členské štáty EÚ nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave zahrnúť iné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere než sú uvedené v článku 10 ods. 2 smernice (v ňom sa uvádza len termín splátka a teda nie splátka istiny, úrokov a poplatkov). Súd pritom dáva do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-555/07 zo dňa 19.1.2010 a z neho body 48 a 51, kde sa uvádza: „Požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom únie vyplýva zo systému zmluvy o EÚ, ktorá tým umožňuje vnútroštátnemu súdu, aby pri výkone svojich právomocí a rozhodovanie sporu zabezpečil plnú účinnosť práva Únie (tiež rozsudok Pfeiffer C397/01). Z bodu 51 citovaného rozsudku vyplýva záver, že pri zabezpečovaní práva Únie vnútroštátny súd neuplatní žiadne ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by bolo v rozpore s právom Únie (tiež rozsudok vo veci Mangold C-144/04 zo dňa 22.11.2005).

8. Žalobca má za to, že priemerného spotrebiteľa zaujíma predovšetkým výška úveru a suma, ktorú výsledne zaplatí, teda ľudovo povedané, o koľko preplatí jemu poskytnutý úver. Priemerný spotrebiteľ nebude skúmať každú jednu splátku samostatne. Súčasne žalobca uviedol, že rozdelenie splátky na istinu a úroky má zmysel pre nedobromyseľného spotrebiteľa, ktorý predpokladá, že bude v omeškaní s plnením záväzku pre výpočet úroku z omeškania. Dobromyseľný spotrebiteľ predpokladá, že splní svoj záväzok v dohodnutom čase a preto pokiaľ v zmluve sú uvedené informácie o výške úveru a celkových nákladov na úver a doba splácania úveru, vie sa edukovane rozhodnúť o tom, či zmluvu o úvere uzatvorí alebo neuzatvorí. Je teda maximálne v záujme spotrebiteľa rozhodnutie, podľa ktorého absencia rozdelenia každej splátky na istinu, úroky a poplatky nespôsobuje bezúročnosť úveru, nakoľko spotrebiteľ mal všetky potrebné informácie k uzatvoreniu zmluvy a mohol sa fundovane rozhodnúť. Právny predchodca žalobcu tak konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere riadneho splácania úveru žalobcom, nakoľko sám žalovaný svoj záväzok zo zmluvy o úvere splnil riadne (a načas). Súčasne žalobca apeloval na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorý zo ZoSÚ odstránil také znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9. Žalobca poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 279/2017 Z. z.: „Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Sám zákonodarca v zmysle predmetnej dôvodovej správy tak ustálil potrebu eurokonformného výkladu zákona. V zmysle predmetného zmluva o úvere nemusela obsahovať rozdelenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca považoval za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Takýto záver potvrdzuje napríklad aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2012, sp. zn. 17Co/151/2012, v ktorom sa konštatuje, že „ustanovenie v znení „zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, nemožno vykladať tak, že by dodávateľ v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, samostatne výšku, počet a termíny splátok úrokov a samostatne výšku počet a termíny splátok iných poplatkov“. Žalobca podporne poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 13Co/111/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.04.2017 sp. zn. 11Co/39/2016 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v obdobnej právnej veci, kde napríklad v rozhodnutí sp. zn. 5Co/677/2014. Otázkou možnosti sankcionovať úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z titulu absencie rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky už skúmal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 22.02.2018, sp.zn. 3Cdo 146/2017, ktorým potvrdil potrebu eurokonformného výkladu zákona už v súčasnosti. Na záver odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušil v napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu I. inštancie tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a zaviazhe žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti napadnutému rozsudku súdu I. inštancie podala odvolanie žalovaná (č. I. 97), nakoľko žalovaná nedisponuje finančnou čiastkou, aká sa od nej žiada a naďalej trvá na splátkovom kalendári vo výške 100,- eur mesačne. Žalovaná je samoživiteľka s jedným nezaopatreným dieťaťom, tak preto nie je schopná splácať viac.

12. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol odvolanie žalovanej odmietnuť. Pre prípad, že by odvolanie žalovanej nebolo odmietnuté, žalobca uviedol, že žalovaná v preukázanom období od februára 2018 do apríla 2018 dosahovala príjem v priemernej výške 980,- eur mesačne. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, že žalovaná je zamestnaná, má pravidelný príjem, okrem žalovaného dlhu žiadne iné dlhy nemá ani zvýšené výdavky. Žalovaná neuviedla ani nepreukázala žiadny relevantný dôvod na postupné splácanie dlhu. Ak by žalovaná mala skutočný záujem o splácanie dlhu, mohla tak učiniť aj doposiaľ. S poukazom na uvedené, žalobca má za to, že cieľom žalovanej je iba ďalšie oddialenie splnenia si svojho záväzku voči žalobcovi. Žalobca nesúhlasí s postupným splácaním dlhu.

13. Po vydaní tohto uznesenia odvolacím súdom doručil žalobca vyjadrenie zo dňa 02.07.2019 k výzve odvolacieho súdu zo dňa 06.06.2016, v ktorom žalobca v prílohe tohto podania predložil odvolaciemu súdu súdom požadované „skúmanie bonity žalovaného“. Žalobca odvolaciemu súdu v prílohe tohto podania predložil reporty zo SRBI, EOS KSI a Sociálnej poisťovne. Žalobca následne uviedol, že ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve o úvere uvedená v bode 3 v kolónke „RPMN banky v %“. Žalobca má za to, že zmluva o úvere obsahuje všetky predpoklady jasne a zrozumiteľne uvedené, ako napríklad počet splátok, výšku splátky, dátum splatnosti, termín konečnej splatnosti, výšku poskytnutého úveru a podobne. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ

uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) ZoSÚ celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. K celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť žalobca uvádza, že zmluva o úvere obsahuje predmetný údaj, nakoľko v bode 3.1 Zmluvy o úvere pod tabuľkou písmom totožným s ostatným textom zmluvy, t.j. spotrebiteľ nemohol mať pocit, že ide o nerovnocenný údaj uvedený menším písmom, je napísané: Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Ďalej žalobca upozornil, že poistenie úveru nebolo započítané do celkových nákladov spojených s úverom. Do celkových nákladov tak podľa § 2 písm. g) ZoSÚ patria všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere; náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Slobodnú voľbu žalovanej potvrdzuje samotné znenie zmluvy o úvere. Keby žalovaná nechcela úver poistiť a povedal by NIE pred podpisom zmluvy o úvere, zostala by prázdna kolónka týkajúca sa poistenia.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom pripustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho

zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

16. Podľa § 9 ods. 3 ZoSÚ ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

17. Podľa § 9 ods. 4 ZoSÚ ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

18. Podľa § 9 ods. 5 ZoSÚ amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

20. Právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu dňa 17.10.2013 pod číslom 1332829744, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 7.000,- eur s dohodnutou úrokovou sadzbou 19,00 % ročne. Výška anuitnej splátky 172,07 eur, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 20.11.2013, s konečnou splatnosťou úveru 20.10.2019, v počte 72 splátok. Výška RPMN 20,74 % a priemerná výška RPMN ku dňu podpisu zmluvu 13,44 %, ktorú mala vrátiť žalovaná predstavovalo sumu 10.360,80 eura.

21. Základnou spornou otázkou bolo, či predmetná zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. k 17.10.2013 - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

22. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

23. Európsky súdny dvor v rozsudku z 09.11.2016 vo veci C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (ďalej len Rozsudok) konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

24. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

25. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 ZoSÚ sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

26. Cit. Rozsudok ESD konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať

k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ, bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice.

27. V rozsudku sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 v obdobnej veci eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia ZoSÚ, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa ZoSÚ nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa OZ. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

28. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku ESD, účelu § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie NS SR uzavrel, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie ZoSÚ hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

29. Zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medzi iným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v cit. rozsudku SD EU. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

30. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, záver súdu prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údaja za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vyplývajúcich z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ), odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

31. V dôsledku prijatia vyššie uvedených nesprávnych právnych záverov sa potom súd I. inštancie nezaoberal právnou a vecnou dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných úrokov a prípadných poplatkov zo spotrebiteľskej zmluvy z iných relevantných hľadísk a neposkytol tak žalovanému spotrebiteľovi ex offo súdnu ochranu jeho práv a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 295 CSP v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

32. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd I. inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované (v danom prípade aj nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom a zároveň zrušil i závislý výrok o náhrade trov konania (§ 379 písm. a) CSP) a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. Povinnosťou súdu I. inštancie bude vo veci opätovne rozhodnúť, pričom bude potrebné posúdiť dôvodnosť návrhu žalobcu v časti zaplatenia úrokov a poplatkov (súd prihliadne aj na vyjadrenie žalobcu k výzve zo dňa 02.07.2019), v ktorej bola žaloba zamietnutá. Ak súd dospeje k záveru, že úver je v zmysle ust. § 11 ods. 1 a 2 ZoSÚ pre absenciu ktorýchkoľvek náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a a), bezúročný je potrebné výsledky dokazovania riadne vyhodnotiť a náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu, zdôvodniť konkrétne s poukazom na text uzavretej zmluvy a VOP aká náležitosť je uvedená chybne, nesprávne, nekonkrétne, prípadne ktorá absentuje, tzn. správne aplikovať uvedené ustanovenie cit. zákona. Nemožno len teoreticky argumentovať, pretože zákon treba konkrétne aplikovať s vyložením náležitostí predmetnej zmluvy a porovnaním zákonných náležitostí uvedených v danom ustanovení.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu I. inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd I. inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Následne odvolací súd posúdil odvolanie žalovanej.

36. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal, rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) bez vecného preskúmania odvolania z dôvodu, že odvolanie žalovanej bolo podané oneskorene.

37. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

38. Podľa § 121 ods. 2, 3 a 5 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

39. Podľa § 123 ods. 2 CSP podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

40. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe

autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

41. Podľa § 386 písm. a) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

42. Z citovaných ustanovení vyplýva objektívna podmienka prípustnosti odvolania, ktorou je podanie odvolania v stanovenej lehote, ktorá je pätnásť dní, počítaných dňom nasledujúcim po doručení rozhodnutia (do lehoty na podanie odvolania sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej jej počiatok, ktorým je deň, kedy bol odvolateľovi doručený rovnopis písomného vyhotovenia rozhodnutia, t.j. rozsudku alebo uznesenia).

43. Žalovanej bol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním riadne doručený dňa 10.05.2018 (doručenka č. I. 74), lehota na podanie odvolania proti doručenému rozsudku začala plynúť nasledujúcim dňom po jeho doručení, t. j. 11.05.2018 a jej posledným 15. dňom, kedy bolo možné podať odvolanie včas, bol deň 28.05.2018 (pondelok). Žalovaná podala odvolanie elektronicky bez autorizácie podľa osobitného predpisu na súde prvej inštancie 23.05.2018 (email č. I. 93) a listinná podoba odvolania bola doručená súdu prvej inštancie 18.06.2018, t. j. po uplynutí lehoty na dodatočné doručenie odvolania v listinnej podobe a aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania, teda oneskorene. Z tohto dôvodu sa na odvolanie v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu neprihliada, pretože nebolo dodatočne doručené v listinnej podobe v desaťdňovej lehote podľa § 125 ods. 2 CSP. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že ide o hmotnoprávnu lehotu a preto musí byť odvolanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu dodatočne doručené na súde prvej inštancie, nestačí, ak je v posledný deň lehoty podané takéto podanie na pošte (resp. osobe doručujúcej poštu, vid' aj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha. C. H. Beck, 2016, s. 449). Na vyššie uvedenom nič nemení ani výzva súdu I. inštancie, ktorou vyzval na odstránenie väd odvolania, pretože na nepodpísané elektronické odvolanie bez autorizácie podľa osobitného predpisu zo zákona nemožno prihliadať.

44. Za deň podania odvolania sa preto považuje deň podania odvolania v listinnej podobe na pošte dňa 18.06.2018 (č. I. 97), t. j. po uplynutí lehoty na podanie odvolania, teda oneskorene.

45. Vzhľadom na to, že odvolanie podala žalovaná oneskorene, odvolací súd oneskorene podané odvolanie odmietol v súlade s citovaným § 386 písm. a) CSP a odvolanie neskúmal v rozsahu a z dôvodov, pre ktoré bolo podané.

46. Toto uznesenie bolo odvolací senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).